

1573441

Наталія Водін

Роман «Вона була з Маріуполя» (2017) присвячено матері письменниці, яка надто рано пішла з життя. Те, чого не змогла збагнути десятирічна донька, мотиви іноді геть незрозумілих вчинків матері чи, скажімо, фразу, яку мама часто повторювала: «Бачила б ти те, що я набачилася...» – намагається з дистанції часу і віку розплутати зріла жінка, письменниця Наташа Водін. Роман так і залишиться багато в чому непідтвердженим припущенням авторки, яка спробувала, опираючись на більш ніж скупі інформації – адже фактично жодних достовірних архівних матеріалів про примусових робітників не збереглося, як і не залишилося вже людей, які могли б викласти свої спостереження очевидців, – розповісти світові на прикладі історії життя своєї матері історію сотень тисяч людей зі зламаними долями, про яких мало що пам'ятають сьогодні. Щоб написати історію матері, авторка застосовує всю силу емпатії, намагаючись відтворити умови життя і душевний стан молодої жінки упродовж страшного у своїй безпросвітності життя: народження в час громадянської війни в заможній маріупольській родині, поступова втрата рідних людей, страх, голод, невідомість, виснажлива праця, животіння в таборах для переміщених осіб, постійне приниження і, врешті, остаточна втрата віри в себе...

ЗМІСТ

Перша частина.....	9
Друга частина.....	145
Третя частина.....	223
Четверта частина.....	271
Подяка.....	333